

TEATRE

“Cada dia pateixo la pèrdua més gran de la meua vida”

Blanca Portillo encarna la Verge Maria al Teatre Lliure

LAURA SERRA
BARCELONA

Què passaria si la Verge Maria expliqués la seva versió de la història? Què dirien els Evangelis si ella, com a testimoni privilegiat dels fets, els hagués deixat escrits? Ja que Maria no ho va fer, l'escriptor Colm Tóibín sí. L'irlandès – amb casa d'estiu a Farrera (Pallars Sobirà) – va aventurar-se a fer baixar dels altars aquell personatge de la iconografia universal per convertir-la en una dona de carn i ossos, en part pel plaer de jugar a inventar una nova heroïna grega i en part per petició de Meryl Streep.

La Maria del monòleg *El testamento de María* és una camperola pagana a qui li han pres el fill i viu amb escepticisme i fatalisme la seva conversió en un suposat messies. “T'oblides que és la Verge Maria i representes una dona, una mare, un ésser humà que pateix i plora, que té por i rancor, que s'equivoca i assumeix els errors públicament, que perd el fill, i no hi ha dolor més gran”, explica l'actriu Blanca Portillo, que li dona vida al Teatre Lliure des d'avui fins al 22 de març. *El testamento de María* va ser el seu primer monòleg teatral i va suposar també el debut a la direcció escènica del cineasta Agustí Villaronga, que es va acostar al projecte amb “un candor, una puresa i una inseguretat molt creativa”,

recordava ahir l'actriu madrilenya. L'obra, estrenada al passat festival Grec, ha fet temporada al CDN i fa girar per Espanya. Villaronga tenia el projecte de fer-ne una versió en català amb la seva amiga Rosa Novell, que ja no serà possible, però en queden unes gravacions que prendran forma de documental.

Davant d'un espai escènic creat per l'artista plàstic Frederic Amat, que el defineix com “un retaule” i “una habitació de la memòria”, una humil i vella Maria reviu, des de l'exili a Efes, episodis de la seva vida mai explicats, més enllà del naixement a Betlem o del dol al peu de la creu. Portillo insisteix que la història no ha estat explicada pels que la van viure, sinó pels seguidors radicals d'una facció que en la seva època era considerada secta. “El que va passar de veritat a les noces de Canà no té res a veure, per dir-ho d'alguna manera, amb el que surt a les revistes del cor – diu, provocadora –. Maria explica la seva veritat. És una ficció, com ho són els Evangelis, però és una ficció molt possible, perquè parla de por, ràbia i impotència”, afirma. La Maria terrenal no entén com poden dir que és fill de Déu un nen a qui va parir i a qui va donar de mamar; se sorprèn que torni a casa fet un líder de masses; la incomoda aquell fill que ara és un complet desconegut; es planteja fins a quin punt una idea mereix ser defensada amb la vida; es qüestiona

Debuts

És el primer monòleg de l'actriu i el debut teatral d'Agustí Villaronga

Tragèdia

“És un viatge a les profunditats d'un dolor enorme”, afirma Portillo

Blanca Portillo encarna la Verge Maria a l'exili. PEP BONET

l'extremisme, i veu amb impotència el destí del màrtir.

Portillo no se sent sola a l'escenari perquè explica *El testamento de María* als espectadors. “Caminem amb Maria fins al final. És un viatge a les profunditats d'un dolor enorme. Em pensava que els creients es podien sentir molestos, i en canvi la comprenen, la viuen i la pateixen”, explica. Una catarsi de 75 minuts que li deixa efectes secundaris: “Cada dia a les 8 de la tarda

pateixo la pèrdua més gran de la meua vida; si que deixa un pòsit de dolor”, diu Portillo. L'actriu acaba de concentrar el rodatge d'*El chiringuito de Pepe* (Tele 5) per poder fer temporada a Barcelona. “La comèdia em saneja, em diverteix, m'allibera”, explica, just abans de demanar en públic, igual com va fer quan va presentar *La vida es sueño* al Lliure, poder treballar a les ordres de Lluís Pasqual, que somreia al seu costat.

ART

Els antiquaris catalans es reconcilien i tornen a muntar una fira

A.R.T.
BARCELONA

“Hem viscut dues crisis: l'econòmica ha tapat una crisi conjuntural del sector”, deia ahir Carles Xarrié, el president del Gremi d'Antiquaris de Catalunya, durant la jornada inaugural de la Fira d'Art Modern i Antic de Barcelona (FAMA 2015) a les Drassanes. “Hem hagut de replantejar-nos com entenem el mercat i reinventar-nos. Ens hem obert al món per necessitat i hem adoptat sistemes de venda del mercat internacional. Cada vegada hem hagut d'especialitzar-nos més i aportar un valor afegit. Ha de ser diferent comprar la mateixa peça a un antiquari o a un altre”, va subratllar Xarrié.

L'última fira dels antiquaris de Barcelona es va celebrar el 2012 i no s'havia tornat a organitzar arran de les diferències internes entre els professionals del sector. “No tenir una fira a Barcelona era un pecat”, va dir Maria Guirao de la galeria Gothsland. “El comitè ha de ser exigent”,

va apuntar l'antiquari Artur Ramon, l'únic català que participa en la fira Tefaf de Maastricht. “Això farà que la fira agafi embranzida – va afegir –. Hem de recuperar el pols perquè la gent ha estat molt desorientada”. Els 34 participants a FAMA 2015, que hi presenten prop de 20.000 peces, semblen haver preparat els seus estands a consciència. La llista de grans noms que exposaran fins diumenge és llarga: Ramon Casas, Santiago Rusiñol, Modest Urgell, Joaquim Torres García, Ricard Canals, Joaquim Sunyer, Joan Miró, Pablo Picasso, Josep Maria Subirachs, Antoni Clavé, Antoni Tàpies, Jaume Plensa i Miquel Barceló. Així i tot, també s'hi poden trobar obres d'art egípcies, pintura medieval, mobles modernistes, art africà i objectes cartogràfics.

De 60 euros fins a 500.000

El ventall de preus està pensat per a tots els públics: des dels 60 euros del gravat eròtic japonès més econòmic de la galeria Kotobuki - La Cabinet Japonais fins als 500.000 euros. En-

La galeria arqueològica J. Bagot exposa un cap de la deessa Demèter i un rar mosaic romà. FAMA 2015

tre les més cares hi ha, a la galeria J. Bagot, un rar mosaic romà amb una escena de Pèlops i Hipodàmia i un bust grec que probablement representa la deessa Demèter. Estan valorats, respectivament, en 160.000 i 225.000 euros. A més, la galeria Riera exposa *Port*, un oli de Torres-Garcia de 220.000 euros.

La fira està plena de sorpreses agradables: Xarrié Antiquari té una *Visitació* d'Antoni Viladomat, David Cervelló un oli de Feliu Elias, *Interior amb figura*, i la Galeria Bernat, especialitzada en art medieval, dues taules de Llorenç Saragossà i Joan Reixach. Una de les últimes troballes d'Albert Martí (Palau Antiguitats) és un Sant Antoni de Joan de Borgonya, i també exposa un penell gòtic, un dibuix ginecològic de Ramon Martí Alsina i una de les poques obres en mans privades – un paisatge – de Maria Isabel de Borbó, filla de Carles IV i la mare de la reina Maria Cristina.

Artur Ramon exposa una àmplia selecció de dibuixos d'artistes com Ramon Casas i Xavier Gosé, entre d'altres, i també ven *Gerro de flors*, un oli delicat del pintor postimpressionista Pau Roig i un altre oli de flors d'Olga Sacharoff. Fernando Piñós exposa el dibuix que Miró va fer el 1962 per al guanyador de la primera edició del premi de dibuix que porta el seu nom i la figura d'una *Manola* d'Ismael Smith.